

Велико освећење манастира Урошевица

На дан када се наша Света црква молитвено сјећа Чуда Светог архангела Михаила, у суботу 19. септембра 2020. Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије обавио је са свештенством, чин великог освећења велике светиње – манастира Урошевице, чија црква је посвећена Светом архангелу Михаилу.

Након сверадног и молитвеног чина великог освећења ове древне светиње за који се претпоставља да је задужбина краља Уроша I, по којем је и добио име, у храму је одслужена Света архијерејска литургија коју је, са свештенством и монаштвом Епархије, служио Преосвећени Епископ Јоаникије.

У архипастирској бесједи Владика је казао да када обнављамо стару светињу још више обнављамо вјеру и заједништво, обнављамо памет и памћење, долазимо до сазнања на ком темељу је саграђено наше биће, историја и шта су нам преци завјештали.

„Ево, овдје старе светиње од које је било остало само име и слава. Зове се Урошевица и посвећена је Светом арханђелу Михаилу. Сигурно да је по неком од Немањића названа Урошевица, јер су двојица од Немањића били владари

са именом Урош. Сви су имали то име, јер је било наследно у тој кући, а потиче од корјена ур, што значи сунце. Ова светиња потиче из доба Уроша I, оног великог краља, сина Светог Стефана Првовјенчаног који је био последњи од његових синова на престолу, а оставио је величанствена дјела као што је манастир Сопоћани, а из његовог времена је и манастир Морача“, навео је Епископ Јоаникије.

Подсјетио је на предање по коме је манастир Урошевица, односно скит Ђурђевиx Ступова или Шудикове, што још није поуздано утврђено, управо из тог времена.

„Када су, приликом неке од сеоба, ношене мошти Светог цара Уроша, последњег владара Немањића, кога је прославио Патријарх Пајсије пећки, оне су донијете у манастир Шудикову, а ако је Урошевица био скит манастира Шудикове, вјероватно да је овај манастир, тако скровит, гдје се могу Свете мошти сачувати да не би пострадале као и мошти Светог Саве, да су, управо, овдје скриване. Научни су, скоро, то изучавали, па су нашли старе монашке записе у пећинама у Тифранској клисури“, казао је Владика будимљанско-никшићки, додавши да је утврђено да су на овом простору живјели монаси пустињаци, који су овдје засновали ову свету обитељ, прије него што је, указао је Преосвећени Епископ, ова црква била подигнута, јер је овдје била пештера.

„Може се видјети каква је била та пештера, могла је дати мало сигурности од кише и снијега, друго ништа, али, Свети Божји угодници, које је Свети Сава подражавао, и зато је правио испосницу студеничку, карејску и многе друге испоснице, ево, овдје, изнад манастира Урошевице зову се испоснице Светог Саве, то име је остало. Дакле, имамо ми то предање да су се свети Божји људи повлачили да живе најстрожијим животом у посту и молитви и да своју душу усаврше и очврсну, али и да се моле за цио свијет“, бесједио је Његово преосвештенство, додајући да се данас сјећамо оних који су овдје живјели, иако нам њихова имена нијесу позната, али ово камење, нагласио је он, говори и свједочи њихова дјела.

Владика је истакао да је обнову ове светиње започео о. Јеротеј, сабрат манастира Ђурђеви Ступови, монах прилично слабог здравља, али велике воље, чврстине карактера и упорности.

„Петнаестак година, колико се ова светиња обнавља, прискочили су и добри људи, имамо и великих добротвора, који су помогли ову светињу, међу њима је и један брат Рус, али, претежно, људи који су из овог краја или су везани за манастир Урошевицу из оближњег села Заостра. Нека буде срећно и

благословено. Ово је велико дјело, од оних рушевина које су само сачувале име и славу, ево, хвала Богу, прослави се, данас, ова светиња са великом обновом, не баш цјелокупно“.

„Видите колико има још порушених здања около, али оно што је било првобитно саграђено, то је обновљено. Настојаћемо, уколико будемо имали снаге, да у следећој фази обновимо све остало. Дивна светиња и дивно мјесто, као што је лијеп овај данашњи дан, као што је драго ово сунце које нас грије, тако је и Божји благослов данас који нас грије невидљиво и Божја рука нас милује, који смо се сабрали на овом светом мјесту, обновљеном“, навео је Епископ Јоаникије.

Црква Светог аранђела, подигнута у славу Божју и част Светог архангела Михаила, а, током обнове, установљен је сабор на овај празник, који је предслава, јер је на јесењи празник теже доћи на саму славу манастира.

„Нека би дао Господ свима који су се потрудили, посебно оцу Јеротеју, који је овдје освитао и замрцао да би обновио ову светињу, не жалећи последњег атома своје снаге; морали смо га јутрос „натјерати“ да дође, није се осјећао добро, али њему Бог даје снаге, као што су говорили за Патријарха Павла, каже, има обичај да умре, али да опет оживи. Нека му Бог да снаге, живота и здравља и свим добротворима, приложницима, има их велики број, да Господ да снаге, живота и здравља. Сада, поводом осликавања овог храма и завршетка оног што је најбитније, ми смо, овог пута, ријешили да извршимо велико освећење ове обновљене светиње“, казао је, Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије.

По одслуженој Литургији преломљен је славски колач и благосиљано жито.

Отац Јеротеј, настојатељ манастира Урошевица уручио је манастирске захвалнице онима који су се, посебно, истакли током обнове ове велике и дивне светиње.

Уприличена је трпеза братске љубави уз коју је настављено заједничарење у славу Божју, а у част Светог архангела Михаила.

mitropolija.com